

tom kod Yfrah Neamana u Londonu čiji je asistent od 1981.- 83. na Guildhall School of Music.

Od 1988. profesor je na Muzičkoj akademiji sveučilišta u Zagrebu. Drži majstorske tečajeve u Madridu, Berlinu, Torinu, Milanu, Sidneyu, Tokyu, Pekingu, Stellenboschu i drugdje.

Godine 2004. pokreće LAUS ljetnu akademiju u Dubrovniku zajedno s najvećim svjetskim violinističkim imenima (Zakhar Bron, Viktor Tretyakov, Dmitry Sitkovetsky, Leonid Sorokow).

Međunarodnu solističku karijeru započeo je 1982. gostujući u većini europskih zemalja, SAD-u, Japanu, Koreji i Izraelu. Od 1984. do 1994. bio je koncertni majstor Royal Philharmonic Orchestra u Londonu, Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i Zagrebačke filharmonije. Koncertirao je s uglednim orkestrima i dirigentima diljem svijeta.

Izuzetna nam je čast bila ugostiti ovu dvojicu vrhunskih glazbenika te čuti izvođenje poznatih skladbi. Vjerujemo da je svaki posjetitelj uživao u zvukovima orgulja i violine. Na kraju koncerta publika je zahvalila ogromnim aplauzom pokazavši da je prepoznala kvalitetu i profinjenost ovih umjetnika.

Domagoj Vidaković

NOVE GLAZBENE PARTITURE

J. P. J. HAIBELA

Dakovačko-osječka nadbiskupija, u suradnji s Hrvatskom udrugom orkestralnih i komornih umjetnika (HUOKU) i Felixom Spillerom (vlastita naklada *Edicije Spiller*), objavila je tri nove glazbene partiture austrijskog skladatelja Johanna Petrusa Jakoba Haibela (Graz, 20. lipnja 1762. – Đakovo, 24. ožujka 1826.). Riječ je o tiskanim notografijama nastalim na autografu partitura: *Missa solemnis ex D za muški zbor, violine 1 i 2, klarina 1 i 2 i orgulje*; *Missa solemnis ex C za muški zbor, violine 1 i 2, flaute 1 i 2, klarina 1 i 2, timpane i orgulje* te *Missa solemnis ex*

G za muški zbor i orgulje. Time je sada zajedničkom suradnjom već spomenutih izdavača javnosti dostupna notografski digitalizirana i tiskana deseta, jedanaesta i dvanaesta Haibelova misa, od ukupno šesnaest misa skladanih za katedralnu liturgiju.

U samim izdanjima, objavljenima u nakladničkom nizu *Hrvatska glazbena baščina*, nalazi se uvodnik Zdravka Blažekovića i Ennia Stipčevića, koji donosi Haibelovu biografiju i kompozitorski opus, te bilješka redaktora Felixa Spillera. Uvodnik i bilješka redaktora napisani su na hrvatskom, engleskom i njemačkom jeziku. Priređivač dvaju izdanja je Felix Spiller, suradnik Ennio Stipčević, a urednici su Zvonimir Stanislav i Ivan Andrić.

Pjevač i skladatelj J. P. Jakob Haibel došao je iz Beča u Đakovo 1806. god. na poziv biskupa Antuna Mandića, a 1807. god. oženio se pjevačicom i glumicom Sofijom Weber, sestrom Konstance, udovice Wolfganga Amadeusa Mozarta. Haibel je u Slavoniji ostao do kraja svog života, a za to je vrijeme vršio službu *regens chori* u tadašnjoj đakovačkoj prvostolnici. Za života je pisao uspješna scenska djela, ali i brojne sakralne skladbe, uključujući šesnaest misa koje je prije požara u đakovačkoj katedrali (1933. god.) premjestio muzikolog i sakupljač Franjo Ksaver Kuhač te ih uvrstio u svoju privatnu kolekciju muzikalija. Te se mise danas čuvaju u Kuhačevoj ostavštini u Glazbenom odjelu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

Bruno Diklić

OTKRIVANJE SPOMEN PLOČE I POPRSJA FRA ANĐELKU MILANOVIĆU LITRI U OTOKU

Fra Anđelko Milanović Litre (Otok, kod Sinja, 2. kolovoza 1913. – Sinj, 18. travnja 1990.) bio je svećenik-franjevac provincije Presvetoga Otkupitelja i glazbenik – zborovođa, pjevač, skladatelj,

glazbeni pisac i pedagog. Bio je profesor u Makarskoj na franjevačkoj Bogosloviji i odatle je odlazio predavati u splitsku Bogosloviju. U Zagreb seli 1944. godine gdje je dugo godina bio u samostanu Gospe Lurdske i vodio crkveni zbor. Izabran je 1964. godine za predstojnika Instituta za crkvenu glazbu, a od 1969. godine postaje glavni urednik časopisa *Sv. Cecilija*.

Fra Stipica Grgat, franjevac iste Provincije koji je također iz Otoka kod Sinja, inicirao je događaje u povodu 30. obljetnice smrti fra Anđelka, kako bi se u njegovu rodnomu Otoku očuvao trajan spomen na toga predanoga franjevca i glazbenika. Inicijativu je podržala Franjevačka provincija Presvetoga Otkupitelja, Općina Otok i Splitsko-dalmatinska županija, pa je u subotu 17. listopada 2020. godine uoči blagdana sv. Luke u sklopu proslave Dana Općine Otok otkrivena spomen ploča na rodnoj kući fra Anđelka Milanovića Litre u 15 sati, a nakon toga od 16 sati i 30 minuta uslijedilo je otkrivanje njegova poprsja u centru Otoka, na Roknjači, ispred otočke glazbene škole.

Pred rodnom kućom fra Anđelka u zaseoku Milanovići u 15 sati okupilo se stotinjak članova obitelji, franjevaca, časnih

sestara, općinskih dužnosnika, mještana i drugih poštovatelja fra Anđelka i njegova djela. Svečanost je otvorio fra Stipica Grgat kratkom poviješću obitelji Milanović od doseljenja u Sinjsko polje 1678. godine do stradanja u Drugom svjetskom ratu kada je veliki broj članova obitelji poginuo u Talijanskim i Njemačkim napadima. Fra Ivan Maletić, gvardijan samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu trebao je otkriti spomen ploču, ali zbog mjera zaštite u pandemijskim prilikama zaključeno je da je bolje da ni on ni župni pjevački zbor iz Svetišta Majke Božje Lurdske ne dođu na svečanost. Stoga je u fra Ivanovo ime fra Stipica otkrio spomen ploču fra Anđelku Milanoviću Litri na njegovoj rodnoj kući. Spomen ploču su podigli njegova braća franjevci i članovi pjevačkoga zbora iz Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu gdje je fra Anđelko bio dugogodišnji voditelj zbora uz predani pastoralni rad.

Bistu je blagoslovio otočki župnik fra Nikica Ajdučić. On je skrenuo pozornost na obrednik blagoslova prema kojemu u ime Crkve treba izmoliti »Blagoslov vjetrovjesnika« i povezo ga s djelom, radom i služenjem fra Anđelka Milanovića Litre koji je vjeru širio slaveći Boga pjeva-

njem. Župnik je zazvao blagoslov na sve prisutne, a pogotovo na one koji su »produžili« djelovanje maestra fra Anđelka. Fra Stipica Grgat je na kraju rekao kako je u cetinskoj krajini svatko, pa i fra Anđelko, još od djetinjstva u svojoj obitelji naučio pobožnost prema Majci Božjoj u liku Gospe Sinjske i pozvao da fra Anđelku u čast otpjevamo pjesmu »O, Gospe Sinjska« Mate Leščana. Pjesmu je intonirao Pero Prosenica, voditelj zbora franjevačkih bogoslova koji su nazočili slavlju u smanjenom sastavu, a prihvatili su je svi nazočni, čime je okončan prvi dio programa.

U centru Otoka, na Roknjači, prije petnaest godina izgrađena je nova zgrada glazbene škole. U njoj od tada djeluje područno odjeljenje Osnovne glazbene škole Jakova Gotovca iz Sinja koje nosi ime svoga zaslužnoga franjevca – glazbenika fra Anđelka Milanovića Litre. Ponovo je potrebno istaknuti fra Stipicu Grgata, jer je izgradnju škole na njegovu inicijativu odobrio tadašnji ministar znanosti, obrazovanja i športa prof. dr. sc. Dragan Primorac, a Općina Otok je u znak zahvalnosti proglasila Dragana Primorca počasnim građaninom. Pred zgradom škole, na glavnom trgu, postavljeno je poprsje fra Anđelka Milanovića Litre i upriličena je svečanost njegova otkrivanja. Poprsje je izradio akademski kipar Marko Grgat i darovao ga svome mjestu. Marko Grgat je diplomirao kiparstvo 2015. godine na Umjetničkoj akademiji u Splitu u klasi prof. Kuzme Kovačića.

U svečanost otkrivanja poprsja uvela nas je novinarka HIT Radija Sinj Marija Maroš, koja je vodila cijeli program. U uvodnim riječima je naglasila kako će spomenik biti »trajni podsjetnik i zahvala za sve ono što je fra Anđelko dao, ne samo za otočku, nego i za cijelu hrvatsku zajednicu«. U kratkom predstavljanju djela fra Anđelka navela je sljedeće: »Fra Anđelko Milanović Litre iza sebe je ostavio veliki skladateljski opus sakral-

ne, ali i svjetovne glazbe, a njegova djela i danas se često izvode. Nemjerljiv je njegov doprinos kao profesora i predstojnika Instituta za crkvenu glazbu, koji je vodio od 1964. do 1988. godine. ... Oni koji su ga poznavali kažu kako je bio vrlo ugledan, savjestan u svom poslu te vrlo drag čovjek. Bio je i vrlo samozatajna osoba, pa su ga za života mimoišla mnoga zaslužena priznanja. ... Njegovi Otočani odali su mu priznanje kada su svoje područno odjeljenje glazbene škole nazvali njegovim imenom, a sada mu odaju čast otkrivanjem spomen ploče i njegova poprsja.«

Slavlje je uvećao dječji zbor OGŠ Područnog odjeljenja fra Anđelka Milanovića Litre iz Otoka pod vodstvom nastavnika Petra Župića koji ih je pratio na sintesajzeru. Zbor je izveo Milanovićevu skladbu *Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina*.

Poprsje je otkrio i blagoslovio provincial Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marko Mrše. U blagoslov nas je uveo sljedećim riječima: »Sudjelujući danas u ovom slavlju obnavljamo na neki način postupak prvobitne Crkve. Ona je radosno slala svoje sinove braći u vjeri, kao i onima koji Krista još ne poznaju da navijeste evanđelje svim narodima.« A, fra Anđelko je naviještao vjeru glazbom i svojim djelima.

Nakon blagoslova, dječji zbor pod vodstvom nastavnika Petra Župića izveo je još jednu Milanovićevu skladbu *Primi me, Gospodine*. Potom se fra Marko Mrše obratio nazočnima pozdravivši redom župnika, svećenike, redovnike, bogoslove, dožupana Luku Brčića, gradonačelnika Dušana Đulu, ravnateljicu Osnovne glazbene škole Jakova Gotovca iz Sinja Dobrilu Veršić, sve članove organizacijskog odbora i sudionike ovih događanja. Naglasio je fra Anđelkovo porijeklo iz časne i poštene mučeničke obitelji Milanović Litre iz koje potječu brojna svećenička i redovnička zvanja. Riječ je o obiteljima čiji su članovi kao ponosni si-

novi i kćeri hrvatskoga naroda s uvjerenjem živjeli vjeru katoličku. »Tko pjeva, dvaput moli. To se može primijeniti na maestra Milanovića koji je kao pisac, skladatelj i organizator čitav svoj život i radni vijek posvetio glazbi i to crkvenoj ili Svetoj glazbi. Njega kao čovjeka, redovnika, svećenika i glazbenika kratko i sažeto u oproštajnom govoru za vrijeme sprovodne mise 18. travnja 1990. godine opisao je tadašnji provincijal fra Šimun Šipić, izgovorivši ove istinite i nadahnutе riječi: 'Dobiva se dojam da je njega Sveta glazba u svemu oplemenila, iznutra, izvana, njegovo čovječstvo, redovništvo i svećeništvo. U njega kao da je sve pjevalo i bilo po taktu, čak i hod i smijeh. Bio je čovjek koji se mogao nazvati *Aleluja!*' ... Povjerene službe i dužnosti fra Anđelku je vršio savjesno te je svojim znanjem, ljubavlju prema crkvenoj glazbi, uz pomoć i suradnju s glazbenim piscima i skladateljima koje je okupio oko Instituta za crkvenu glazbu, vodio ga je 24 godine, i lista Sv. Cecilija uspijeva pronaći put liturgijske glazbene obnove. Značajan je njegov priređivački i skladateljski opus nastao za potrebe obnovljenog bogoslužja prema smjernicama Drugoga vatikanskoga koncila. Svojim je djelima donio nove ideje u crkvenoj glazbi, što je veliki doprinos liturgijskom glazbenom očitovanju na našem hrvatskom jeziku. Osim toga, nije volio površnost, sentimentalnost i, kako je se on izrazio, 'personalnu modu' u liturgijskoj glazbi, o čemu je studentima znao govoriti. Drugi su ga opisali kao karakternu, smjernu i blagu osobu, čovjeka koji je svirao srcem, glasom mudročću, čitavim bićem, i koji je bio ispunjen franjevačkom dobrotom i ljubavlju prema crkvi, franjevačkom redu, vlastitom narodu i svakomu čovjeku.« Fra Marko je pohvalio inicijativu fra Stipice Grgata da se na vidljiv i konkretan način obilježi 30. obljetnica smrti fra Anđelka i zahvalio njemu, organizacijskom odboru kao i svima koji su na bilo koji način sudjelovali u ostvarenju ove ideje da se fra

Anđelku otkrije spomen ploča i poprse koje je zaslužio.

Općina Otok je spremno prihvatila fra Stipičinu ideju da se na ovakav način iskaže poštovanje fra Anđelku. Načelnik Dušan Đula zahvalio se posjetiteljima koji su se okupili u velikom broju i istaknuo da stanovnici Otoka nisu zaboravili svo-ga fratra. Pozdravnim govorima se pridružio i dožupan Luka Brčić, također otočanin. Istaknuo je redovnike i redovnice kao osobe koje imaju veliku važnost u životu Otoka, općenito u cetinskoj krajini i cijeloj Hrvatskoj. Podsjetio je na gradnju područnog odjela glazbene škole i na postavljanje spomen ploče fra Mihi Kotorasu te zaključio kako otočani imaju iskaze poštovanja i zahvalnosti prema onomu što čine njihovi franjevci.

Nazočnima se obratila i ravnateljica Osnovne glazbene škole Jakova Gotovca iz Sinja. Naglasila je važnost izgradnje i postojanja glazbene škole i podsjetila na još jednu obljetnicu, petnaestogodišnjicu područnoga odjeljenja u Otoku. Ako dopuste epidemiološke prilike nadaju se i proslavi. Istaknula je da njihovo područno odjeljenje s ponosom nosi ime fra Anđelka Milanovića Litre, velikog umjetnika, i da ono daje neizbrisivi trag Otoku i cijeloj cetinskoj krajini. Posebne zahvale je uputila fra Stipici Grgatu kao važnom inicijatoru u ovim svečanostima.

U ime obitelji nazočnima se obratio fra Stanko Milanović Litre. Kazao je kako mu se u pamćenje usjekla rečenica fra Ćire Ujevića: »Mali, zapamti dobro: *Fra Anđelko je, u punom smislu riječi, anima candida!*« Rekao je to nježno i dirljivo, uvjerljivo i dojmljivo, pa fra Stanko ističe da ga je tada sve proželo od miline i ponosa i dodao: »Maestro je doista bio *anima candida*: dobar i drag, čestit čovjek, iskrena poštenjačina – ljudina! Stari latini bi rekli: *Tanto homini nullum par elogium – Takvom čovjeku nikakva hvala nije ravna!* Maestro je stoga doista *dika i ponos svoga roda, doma i domovine!* Na ponos je Litrićima i Trapićima – Milanovićima, zatim župi Otok i Provin-

ciji Presvetoga Otkupitelja.« Na kraju je fra Stanko zahvalio u ime svih potomaka trojice rodozačetnika – Mate, maistrovog oca, Frane, fra Stankova djeda i Ike –, a posebno u ime maistrove sinovke č. s. Nedjeljke, njegova nećaka fra Mate Marijana Mandaca, fra Mate Matića, unuka njegove tetke Anuke, u ime fra Stankova sinovca fra Frane i u svoje ime. Na kraju je zahvalio Bogu što im je podario fra Anđelka onakva kakav je i bio.

U nastavku je voditeljica programa Marija Maroš s fra Antom Čavlinom pročitala brzojave i čestitke institucija na kojima je radio fra Anđelko Milanović Litre koji su upućeni u prigodi ovoga slavlja.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolita msgr. Marin Barišić uputio je srdačne čestitke i istaknuo veličinu i dobrotu fra Anđelka te izrazio nadu da će njegova bista biti »ne samo trajni spomen na njega, nego prije svega poticaj našim budućim generacijama u radu i življenju mira i dobra.«

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Institut za crkvenu glazbu »Albe Vidaković«, uputili su zajedničku čestitku. Pošto je fra Anđelko proveo velik i važan dio života i rada na ovim institucijama, čestitku prenosimo u cijelosti.

»Cijenjeni,

raduje nas nastojanje da se u rodnome mjestu mo. fra Anđelka Milanovića podigne vidljiv spomen na njega i na njegov dragocjen doprinos razvoju i njegovanju crkvene glazbe i hrvatske glazbene baštine, kako bi naraštaji mogli s ponosom gle-

dati u svoju prošlost i pronalaziti uzore i nadahnuća za izgradnju budućnosti.

Mo. Milanović je bio profesor na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i predstojnik njegovoga Instituta za crkvenu glazbu od 1964. do 1990. godine te obnovitelj i glavni urednik časopisa za duhovnu glazbu »Sveta Cecilija« (1969. – 1990.) Svi koji su ga na Fakultetu susretali nose u sjećanju dragi lik dobroćudnoga

i nasmijanoga franjevca susretljivoga za sve potrebe studenata, profesora velikoga glazbenoga dara, širokog znanja i kulture, neizmjerano angažiranoga za napredak Instituta, a danasve zauzetoga za ljepotu i vrijednost crkvene glazbe, nositeljice božanske ljepote u liturgiji Crkve. Njegova darovitost, zaodjevena u ruho blagosti i nenametljivosti, pronalazila je put i do sredina koje su u ono doba bile prema Crkvi zatvorene. Glas mu je zvučao božanskom blagošću i nebeskom puninom, a u svojim je skladbama znao izreći i plemenitu jednostavnost i raskoš koja se ne nameće. Znao je da je to dar i da se ljepota dara prenosi nesebičnim darivanjem, služenjem.

Shvaćao je da je liturgijska glazba milosno mjesto susreta s Bogom i izvor ljepote koja preobražava svijet. On je glazbom, koja teži za skladom, nastojao naviještati istinu Kristova evanđelja i promicati harmoniju istinskoga zajedništva među ljudima.

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu ponosan je na svoga vrijednoga člana, mo. Anđelka Milanovića, i

ponosan na sve što je učinio za hrvatsku crkvenu glazbu i za hrvatsku kulturu. Potičemo stoga nova nastojanja da mladi naraštaji, ne samo zaljubljenici u glazbu, više upoznaju ovoga vrijednoga i zaslužnoga franjevca, glazbenika, skladatelja, znanstvenika i umjetnika. Iskreno vas pozdravljamo, radosni što nas mo. Milanović i danas povezuje, okuplja, nadahnjuje i obvezuje.

S poštovanjem,

Predstojnica Instituta za crkvenu glazbu prof. dr. sc. Katica s. Katarina Koprek i v. d. dekana Fakulteta prof. dr. se. Mario Cifrak.«

Čestitkama se pridružio i Katolički bogoslovni fakultet u Splitu na kojemu je fra Anđelko dugo godina bio predavač. Dekan, prof. dr. sc. Mladen Parlov naglasio je gorljivost fra Anđelka u promicanju poslijekoncilske liturgijske obnove i istaknuo sve njegove glazbeničke kvalitete. Tomu je dodao riječi dr. sc. Ante Kusića koji je zapisao da je fra Anđelku temeljna odrednica bila »čovjekoljubiva dobrota« i na njih se nadovezao sa željom da nam njegov spomenik bude poticaj da ga u tomu nasljedujemo.

U ime Franjevačke gimnazije u Sinju, u kojoj je fra Anđelko proveo značajne godine života i rada, čestitke je izrazio njezin ravnatelj fra Joško Kodžoman: »Kultura sjećanja i duh zahvalnosti prema onim osobama, koje su nas svojim životima i profesionalnim radom zadužili, upravo nas čini ljudima.« Istaknuvši veličinu fra Anđelkova rada, i njega kao čovjeka i franjevca, naglasio je potrebu da »sve nas njegov pozitivni primjer potakne na predanost u radu, daleko od svake površnosti, sladunjavosti i pobožne sentimentalnosti, kako je sam Maestro znao reći!«

Maestrov student, a potom suradnik i nasljednik fra Izak Špralja uputio je čestitku i podijelio svoju radost zbog spomen obilježja koja je fra Anđelko svojim životom i djelom apsolutno zaslužio.

Čestitao je i don Josip Dukić, ravnatelj Nadbiskupijske klasične gimnazije »Don Frane Bulić« u Splitu, gdje je fra Anđelko u dva navrata (1946. – 1952. i 1963. – 1964. godine) bio profesor crkvene glazbe, i zaželio da »ova svečanost u rodnoj župi prof. Milanovića koja je bila rasadište duhovnih zvanja i hrvatskih rodoljuba, i danas raspiri u novim generacijama istu spremnost da pjesmom i kršćanskim životom, dajući čast i hvalu Bogu, stvaraju ozračje za rast i procvat novih svećeničkih i redovničkih zvanja u našem dragom Cetinskom kraju!«

Počasni građanin Otoka, prof. dr. sc. Dragan Primorac također je uputio čestitku u ovoj prigodi. Istaknuo je i prethodno spomenute riječi fra Šimuna Šipića, ali i riječi svoga dragog prijatelja fra Stipice Grgata: »Fra Anđelko je bio vrlo samozatajna osoba, pa su ga za života mimoišla mnoga zaslužena priznanja, za koja nije ni pokazivao interes. Stvarno je došlo vrijeme da se takvog čovjeka vrati u kolektivnu memoriju rodnog Otoka i šire.« Prema riječima Dragana Primorca, fra Anđelko je bio čovjek nade i optimizma i svojim djelima ostao je trajna inspiracija mnogima. Prisetio se otvaranja škole prije petnaest godina i zaključio da je sve to fra Anđelko zaslužio.

Na kraju je pročitana čestitka koju je uputio gvardijan fra Ivan Maletić u svoje ime, u ime mješovitoga pjevačkog zbora i samog svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a u njoj je izrazio žaljenje zbog nemogućnosti prisustvovanja zbog epidemioloških zaštitnih mjera. Čestitku je započeo narodnom mudroču koja nas uči kako »ne možeš nekoga uspješno povesti na put, ako prije toga i sam taj put nisi ishodaio«. Primijenio je ovu mudrost na fra Anđelka, koji je bio dugogodišnji voditelj mješovitog pjevačkog zbora svetišta Majke Božje Lurdske. Svi članovi zbora isticali su »njegove ljudske i kršćanske vrijednosti koje je kroz franjevačku jednostavnost pokazivao, ali najviše ljubav prema glazbi. On im je

bio ne samo voditelj već i brat i prijatelj u svim životnim situacijama. S tim načinom i pristupom on je pokazivao da je uz Božju pomoć, svoju ljudsku i profesionalnu dimenziju 'ishodao' i tako i njima pokazivao put kojim trebaju koračati.«

Nakon čitanja brzojava, nazočnima se obratio i fra Stipica Grgat, glavni inicijator i organizator ovih događanja. Pozdravio je sve nazočne i naveo riječi iz nepotpisanog članka u časopisu *Sv. Cecilija* od prije 30 godina: »Nadamo se da će se fra Anđelku Milanoviću Litri i Crkva i društvo za njegove zasluge posebno odužiti molitvama i trajnom uspomenom za buduća pokoljenja.« Fra Stipica smatra da smo to u današnjoj prigodi i učinili i odali poštovanje svećeniku, franjevcu, glazbeniku, pedagogu i profesoru. Osnivanje glazbene škole s njegovim imenom, postavljanje spomen ploče na rodnoj kući i poprsja u središtu Otoka jasno pokazuju javno priznanje koje fra Anđelku i njegovu umjetničkom djelu odaju sve državne institucije koje su u tomu sudjelovale. U nastavku je fra Stipica zahvalio svima zaslužnima koji su sudjelovali u ostvarenju svega navedenog. Zahvalivši se ponajprije Gospodinu Bogu za sve što je učinjeno, slijedile su zahvale provincijalu fra Marku Mrši i fra Stanku Milanoviću Litri. Zahvalio se svim crkvenim i državnim institucijama koje su sudjelovale u realizaciji ovoga projekta: Općini Otok, Županiji splitsko-dalmatinskoj, Osnovnoj glazbenoj školi Jakova Gotovca, Župi sv. Luke, braći franjevačkoga samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu, gvardijanu i župniku fra Ivanu Maletiću i njihovom mješovitom zboru. Zahvalio je mladom umjetniku akademskom kiparu Marku Grgatu koji je dragovoljno izradio poprsje i darovao ga svome mjestu, dječjem zboru PO glazbene škole fra Anđelka Milanovića-Litre, njegovom voditelju prof. Petru Župiću. Uslijedile su zahvale svim ustanovama i osobama koje su se pridružile svojim čestitkama, potom i medijima *Slobodnoj Dalmaciji*, *Glasu Koncila*, *Sv. Ceciliji*, *Vjesniku Provincije*, Ra-

diopostaji Sinj te provincijalnim kućama časnih sestara u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini koje su predstavile današnji događaj. Zahvalio je članovima otočkog KUD-a Kamešnica, novinarki i voditeljici Mariji Maroš, svima koji su na bilo koji način sudjelovali u realizaciji ovoga projekta, a u ovoj zahvali nisu spomenuti, i svima koji su nazočili ili odali poštovanje prema dragom maestru fra Anđelku Milanoviću Litri. Na kraju je od srca zahvalio užoj i široj obitelji pokojnog maestra koji su čitavo vrijeme pružali veliku podršku.

Slavlje je zaokruženo himnom *Tebe Boga hvalimo* koju je intonirao Pero Prosenica, pjevanje su predvodili članovi zbora franjevačkih bogoslova i mješovitog zbora Gospe od Zdravlja u Splitu, a prihvatili svi nazočni.

Vito Balić